

Kunstenaar van de maand juni 2024: Yolba Smit

Harde noten of kleine noten. “Welkom, even een harde noot, of misschien een klein hard nootje, kraken. Ik word door ‘het systeem’ aangewezen als Kunstenaar van de Maand. Eigenlijk vind ik dat niet passen bij ons collectief, is het niet sympathieker om als kunstenaar je aan te bieden en te zeggen dat je het op prijs stelt in die-of-die maand als Kunstenaar van de Maand te willen opteren? Koffie of thee.....?”

Uw interviewer kiest voor een grote kop thee en geeft licht tegengas door aan te geven

dat de wijze waarop het nu gebeurd gemakkelijker voor de organisatie is: elke oever stelt één Kunstenaar van de Maand voor per 3 maanden. Dat is overzichtelijk, maar belooft het idee mee te nemen. Bij deze dus.

Werk aan elkaar uitlenen. Ik had voor een periode van drie maanden, als collega van Yolba, een mooi kunstwerk te leen gevraagd. Het werd persoonlijk gebracht door Yolba en het ‘gouden werk’ kreeg een plaats aan de muur, waar veel zon beschikbaar was. Waar het zonlicht elk uur een ander licht deed schijnen op haar werk. “Yolba, is dit niet een heerlijk initiatief om voor te stellen in ons collectief? Je vraagt een kunstwerk van een collega te leen, je geniet daarvan, je leert de ander kennen en jouw werk bezoekt en bereikt weer heel andere mensen?” We gaan dit zeker inbrengen, fijn als daar ook een bescheiden contractje aan ten grondslag ligt.

Nu naar het interview, time flies. “Kunst is voor mij vooral LEVEN, ademen. Ik word geraakt door de dingen die ik meemaak, die ik om me heen zie. Het is vooral mijn innerlijk leven dat ik vertaal in mijn kunst en dan maken de natuurlijke materialen waarmee ik dat uitdruk, me elke keer weer blij. Ook als het experiment eerst mislukt, bijvoorbeeld om met plantenresten uit de tuin, zoals brandnetel, zelf papier te maken. Wat eerst mislukt lijkt, transformeert in tweede instantie tot kunst. Het proces is minstens zo belangrijk als het eindresultaat. ”

Uw interviewer heeft al veel werken gezien van Yolba en het laat zich lastig beschrijven vanwege de veelzijdigheid, maar altijd kleurrijk en met natuurlijke materialen. Kijk voor wat voorbeelden op [haar website](#), of [op onze website](#). En als je haar live wilt horen en zien, ze is gefilmd en vertelt kernachtig de redenen waarom ze kunst maakt. [Kijk dan hier maar.](#)

“Voor mij is het KGP een omgeving waar ik me thuis voel, gelijk gestemden, soortgenoten waar ik een geestelijke ruimte ervaar die goed voelt. We zijn allemaal zoekers, die schaamteloos hun verkenningen met elkaar durven delen. Dan is elke ontmoeting weer een cadeautje.”

“Het ODE weekend, 2^e week van september vind ik geweldig. Al die open ateliers zijn zo uitnodigend en het is plezierig om nieuwe mensen in mijn atelier te hebben. Zelf organiseer ik ook een Open Werkplaats ik nodig 4-5 collegae uit om gezamenlijk in mijn atelier te werken. En weer is de interactie belangrijker dan het eindresultaat. Maar dit samenzijn voedt mij, geeft mij (en hoop ik de anderen ook) energie.”

“Op 22 en 23 juni kun je een kijkje komen nemen in mijn atelier van 11-17h: Kerkplein 12, Leuth. Onze mooie expositie SOILS is dan te zien, deels in mijn atelier en deels in het atelier van Job van der Meer, ook in Leuth.”

“Je bent wetenschappelijk onderzoeker, in april hoop je je promotie klaar te hebben, wat is nog een lekkere uitdaging op het kunstenterrein voor jou?” “Simpel gezegd: ik wil mijn werk graag verkopen. En dan gaat het niet primair over de opbrengst in geld, maar het is zoveel stimulerend om mijn werken gewaardeerd te zien door kopers dan dat het in de opslag gaat! Ik vind het commercieel traject gewoon lastig, daarom is dat een heuse uitdaging voor me.” “Kijk eens hoe mooi...” Neemt ze uw interviewer mee naar een werk dat royaal met goud is gelardeerd. “Kijk nou eens naar dat flakkerend kaarslicht en wat dat met het werk doet. Is dat niet prachtig?” En inderdaad, de ontmoeting van een flakkerend kaarslicht en haar werk is bijzonder. Wat volgt is een stilte.

“Maar wat als de verkoop onverhoopt niet lukt?” “Goeie vraag, weet ik nog niet, moet ik later over nadenken, maar dan zoek ik wel een andere ‘vorm’ denk ik. Weet je Geert, ik ben 7 jaar geleden begonnen mijn werk naar buiten te brengen, kon het eerst niet eens verdragen om mijn eigen werk in mijn woonkamer te zien hangen. Langzaam verspreidde het zich naar de familie, naar vrienden, tot ook hun kamers volhingen met mijn werk. Het is NU de tijd voor de volgende stap, dat ik gezien en hoop ik, ook gekocht wordt. Nooit meer mezelf verstoppen.”

Interview: Geert van den Broeck